

Х. Д.

Ще има ли край скъпотията?

Горния въпрос си задава всеки от нас ежедневно, ако не и всеки час, щом му потребва нещо, или помисли да си набави каквото и да било за него или семейството му.

Мъчно е човек да отговори право на този въпрос пък и отговора, който би дал, надали би се харесал всекиму, понеже на скъпотията и причините, които я създадоха и които продължават да я създават и кръпят, се гледа различно на според политическите убъждения; защото, до като едни искат да я намалят, да я направят поносима и поносима, други правят всичко, ако може да продължи, даже да увеличат, за да могат като използват незадоволството на масите да постигнат политически цели.

Във всеки случай има причини общи, които не могат се откажат, нито от комуниста, нито от демократа, или крайния реакционер а тѣ сѣ: Войната, която разтрои икономическия живот на цѣла Европа; Спиране производството, както прѣз цѣлата война, така и слѣд нея; разпиляване на припечеленото въ продължение на десетки години и разтройството на прѣвоза. Слѣдователно, за да може отчасти да се прѣмахне скъпотията, ще трѣбва поне горните причини да се прѣмахнат, за да може постепенно да прѣминемъ къмъ нормалния животъ, а сѣ това и да имаме всичко на по евтини цѣни.

Войната се прѣмахна, китайските стѣни издигнати между побѣдителите и побѣдени се срихватъ, прѣвоза става по нормаленъ, производството се увеличава, а всичко това не може да не окаже влияние върху цѣната на всички прѣдмети.

И до като миналата година ни виждахме цѣните на всички прѣдмети, каквито и да били тѣ, да се покачват при една по-голяма стойност на нашия левъ. Днес, когато лева струва 7—8 швейцарски стотинки и сѣ тенденция за спадане, ний виждаме тъкмо обратното: цѣните на всички прѣдмети да спадатъ.

Търговците обясняватъ, че поради голѣмата парична криза и за да могатъ да посрѣщатъ платките си, сѣ принудени да продаватъ всичко по-евтино, за да се сдобиятъ сѣ пари.

Това обаче намъ се вижда невѣроятно, но прѣди да отговоримъ, бихме ги запитали: защо спаднаха цѣните на маслото, месото, мастята, картофитѣ, добитѣка, печенитѣ сливи и пр., да не би производителитѣ да иматъ нужда да посрѣщатъ платките си?

А щомъ това не е обяснение, струва ни се, другадѣ трѣбва да търсимъ причината, а тя е: Увеличеното производство, подобрѣние срдствата за прѣвозъ, свободната търговия, конкуренцията и стрѣмленията на всички държави да уравниятъ бюджетитѣ си.

А че цѣнитѣ намаляватъ и по тѣзи причини се вижда отъ слѣдната таблица, помѣстена въ в. Миръ бр. 6173, прѣпечатана отъ француския в. „Танъ“ на цѣнитѣ на нѣкои прѣдмети прѣзъ априль и ноември м. г., отъ което се вижда, че има голѣмо спадане на цѣнитѣ на стокитѣ въ Франция. Така памукътъ е спадналъ отъ 805 прѣзъ априль на 285 прѣзъ ноември; вълната отъ 1550 на 840; коприната отъ 420 на 220; ленътъ отъ 2600 на 900; юта отъ 425 на 215; кожи сурови отъ 700 на 295; кожи сурови телешки отъ 900 на 310; мѣдта отъ 702 на 548; кафето отъ 303 156; чаятъ отъ 8-25 на 6-10; черния п и п е р ъ отъ 285 на 225; оризътъ 440 на 300; дървеното масло отъ 1200 на 950; виното отъ 118 на 85.

Слѣдователно евтинията идва макаръ и бавно, не както въ Франция, но тя идва и се чувствува: Днесъ спадатъ цѣнитѣ на пиронитѣ, желѣзото, стѣклата, и т. н., утрѣ на недвижимитѣ имоти, надницитѣ и пр., защото банкотитѣ почнаха да се свършватъ и по такъвъ начинъ постепенно се можемъ да се излѣкуваме отъ болезненото състояние, създадено отъ войната. За да ускоримъ тази тенденция на спадане въ цѣнитѣ и намаляване скъпотията ще трѣбва: производство, работа отъ всеки и въздържание. Въздържание казвамъ отъ всичко излишно, отъ всичко безъ което днесъ може да се мине, защото само по такъвъ начинъ прѣдлагането ще надмине търсенето и ще имаме всичко по-евтино.

ХУДОЖНИКЪ

ИЗРАБОТВА разни модели за английска бродерия — бѣло по даденъ журналъ и безъ такъвъ

Поръчки чрѣзъ Редакцията.

ИЗЪ ГРАДСКИЯ ЖИВОТЪ

Получихме отъ града слѣдното писмо:

Молимъ г-нѣ редакторе дайте мѣсто въ почитаемия в. „Свѣтлина“.

Въ началото на тая година Г-да Братя Топлийски построиха една електрическа инсталация за електрическо освѣтление, съ което обслужваха на гражданитѣ, прѣдими на Бешичкото отдѣление. Поради намаление водата на рѣка Бистрица, освѣтлението трая твърдѣ малко. Прѣзъ октомврий т. г. сжщитѣ г-да Братя Топлийски, за да осигурятъ на своитѣ клиенти сигурно и редовно електрическо освѣтление снабдиха се за цѣлата сѣ една парна машина за изплащането на която тѣ се обърнаха къмъ своитѣ клиенти да ги подкрѣпятъ материално, като прѣдплатятъ за една година освѣтлението си, на която покана клиентитѣ сѣ готовностъ се отзоваха, въ замѣна на което г-да Братя Топлийски декларираха сигурно и редовно освѣтление отъ мръкване до сѣване. Така осигурено сѣ парната машина, електрическото освѣтление започна редовно отъ 15-и м. м. За голѣма изненада, обаче, на клиентитѣ и въпрѣки тържествената декларация на г-да Братя Топлийски, до днесъ тѣ пускатъ освѣтлението само до 11 часътъ вечерь. По този начинъ, вървайки на декларацията на г-да Братя Топлийски, клиентитѣ слѣдъ като направиха голѣми разноси по инсталацията и прѣдплатиха за цѣла година освѣтлението си, днесъ сѣ принудени да купуватъ газъ и освѣтляватъ домоветѣ си, въ по-голѣмата частъ отъ дълитѣ зимни нощи, като е всекиму извѣстно, че обикновено въ тия нощи кжщитѣ почватъ работа сутринъ отъ 3 или 4 часътъ. А това значи да бждеме изложени на двойни и тройни разноси за

освѣтление, при днешната скъпотия на освѣтлителнитѣ материяли.

Ако г-да Братя Топлийски, които се радватъ до днесъ на неопороченъ търговски авторитетъ, не изпълнятъ своитѣ задължения с прѣмо прѣдплатитѣ клиенти, то тѣзи послѣднитѣ за тази неустойчивостъ ще бждатъ принудени въпрѣки желанието си да потърсятъ удовлетворение чрѣзъ сжда.

Граждани.

Напояване „Тузлука“.

Часть отъ населението на града въ Крумово отдѣление, прѣзъ миналото лѣто, поради нуждата за напояване полскитѣ имѣ имоти въ „Тузлука“ подъ гарата, въ споразумѣние и съдѣйствие на гражданина Андонъ Топлийски, сж си построили вече елеваторъ за изваждане отъ р. Бистрица вода за напояване имотитѣ имѣ подъ гарата, прѣнасяна водата прѣзъ старата махленска вада за сжщата цѣль.

Споредъ както се научаваме, водата за напояване ще почне да имѣ се дава отъ елеватора още рано прѣзъ пролѣтѣта, споредъ уговореното помежду Топлийски и консуматоритѣ на водата за напояване.

Понеже по водата, прочистена всѣкждѣ, освѣнъ при конското пазарище, както бившата тричленна комисия даваше своето съдѣйствие за задоволяване налѣжачитѣ нужди на това земледѣлческо население, тѣй и сегашния общински съвѣтъ, каго корегира една грѣшка на тричленната комисия и неплатитѣ още земледѣлци за довършване работата, което при човини зариване за прѣзъ зимата тая часть отъ водата, надѣемъ се че и сегашния съвѣтъ, не само не ще има нѣщо противъ това културно и стопанско начинание, но ще даде и своето съдѣйствие за задоволяване нуждитѣ и запазване интереситѣ на работния свѣтъ на оная часть на града.

Жюль Леметръ

(Членъ на Француската академия)

Лилитъ.

(КОЛЕДЕНЪ РАЗКАЗЪ)

Княгиня Лилитъ, дъщеря на кралъ Иродъ, сънуваше на порпурния си креватъ, до като нейната любима котка спокойно дрѣмеше изтегната до краката, негърката Пунъ, бавно движеше едно голѣмо вѣтрило надъ главата на красивото момиче. Княгиня Лилитъ бѣ на петнадесетъ години. Нейнитѣ очи дълбоки и не измѣрими, като тъменъ пламъкъ на звѣздата ѣ, нейната уста пламенно червена и съблазнителна, като чашката на цвѣтето Ибисъ.

Тя мислеше за майка си кралица Мариямъ, която умрѣ, когато Лилитъ бѣ съвсѣмъ малка. Тя не знаеше, че Иродъ, убилъ съпругата си отъ ревностъ. Но тя научи отъ Пунъ, че нейниятъ баща е запазилъ въ една тайна стая трупа на кралицата, богато балсамирана и че той всеки денъ я оплаква.

И тя мислеше за Ирода, който постоянно бѣ мраченъ и боленъ. Всѣка ноць отъ неговата стая се чуваха шумове и ридания, защото той вижда призрацитѣ на всички лица, които заповѣдалъ да избиятъ: неговиятъ зеть, Кастобаръ, Кралицата Мариямъ, неговитѣ синове: Аристокбулъ и Александръ, братя на Лилитъ, неговата тжца Александра, нейниятъ синъ, Антипандаръ, мъдриятъ сжда

Вабеибуть и още други. И макаръ Лилитъ да не знаеше за тия ужаси, тя всѣкога изпитваше страхъ и трѣпетъ, щомъ се приближи баща ѣ.

А Лилитъ мислеше и за Месия, когото Евреитѣ очакваха и за когото бѣдната Егла често и говорѣше. Най-послѣ, тя трѣбваше да се усмихне, защото и се хареса малкия Хоазель, синътъ на нейната млѣчна сестра, Зебуда, която живѣеше въ Витлеемъ. Хоазель бѣ вече на една година, смѣеше се, когато видѣше княгината и сѣ възторгъ протѣгаше къмъ нея ржчичкитѣ си. Лилитъ го обичаше нѣжно и почти всеки денъ придружавана отъ Пунъ, отиваше да види дѣтето.

Въ срдѣтъ всички тия мисли Лилитъ се чувствуваше уединена и напусната и малко радости би имала на земята, ако не бѣ младиятъ Хоазель.

Слѣдъ малко Лилитъ отиде въ градината въ сѣнката на голѣмитѣ си кавъори. Тамъ тя срѣщна стария Забулонъ, който нѣкога командуваше тѣлохранителнитѣ отрядѣ на кралъ. — Отъ тогава Иродъ, замѣни Еврейскитѣ си войници съ Римски войски; но тѣй като той възлагаше пълно довѣрие на стария Забулонъ, той му заповѣдалъ да pazi оная часть отъ двореца, въ която живѣеше Лилитъ.

Забулонъ се грѣеше на слънцето, седналъ върху една каменна пейка, старостта толкова изкривила тѣлото му, че бѣлата му брада достигаше до колѣнетѣ.

Ти изглеждашъ печаленъ Забулонъ, го запита Лилитъ.

— Да азъ научихъ отъ единъ цетирионъ

че кралътъ, е издалъ заповѣдъ на разсѣване, да се избиятъ всички дѣца въ Витлеемъ, които са по-малки отъ двѣ години.

О! Извика Лилитъ ужасена. Защо е тая жестокостъ? Свещеницитѣ и звѣздоброчитѣ му казали, че Месия е роденъ и заплашава царството му. Обаче, не се знае по какъвъ признакъ да го познаятъ, и когато се избиятъ всички дѣца въ Витлеемъ, кралътъ може да бжде сигуренъ, че Месия не е останалъ живъ.

— Това наистина, дяволски е измислено! Казала Лилитъ. И тя прибави тихичко, като чели се страхуваше отъ собственитѣ си думи: „Колко лошъ и зълъ е кралътъ!“ И добави: „Ами малкия Хоазель?“

— Той трѣбва да умрѣ, като останалитѣ младенци, защото войнитѣ ще прѣтрѣсватъ всички къщи.

— Но малкиятъ Хоазель не може да бжде Месия, защото той е синъ на м о я та по-сестрима.

— Измоли живота му отъ кралъ Иродъ? Посвѣтвѣ я Забулонъ.

— Не смѣя. По добрѣ ще отида да скрия дѣтето въ стаята си. Хоазель, ще бжде тамъ въ сигурностъ, защото кралътъ, още не е дошълъ при мене.

Лилитъ, заповѣда да впрѣгнатъ нейната кола отъ кедрово дърво съ двѣ мулета и придружена отъ Пунъ, се отправи за Витлеемъ. Когато влѣзе при Зебуда, тя и каза:

— Азъ се разтжихъ за Хоазель и бихъ желала да взема дѣтето съ себе си за да го